

...

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.I.38.061/2021/8.

A tanács tagjai: Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet a tanács elnöke;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró;

Dr. Hajnal Péter bíró

A felperes: Felperes1

Cím2

A felperes képviselője: Felperesi képviselő

Cím4

Az alperes: Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága

Cím5

Az alperes képviselője: Alperesi képviselő

Cím3

eljár: Felperesi képviselő1)

A per tárgya: felszámolói névjegyzékből törlés tárgyában hozott - FNVH/21092/2016-NFM - számú közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes, 6. sorszám alatt

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék 17.K.705.235/2021/5. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 17.K.705.235/2021/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 50.000 (Ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 70.000 (Hetvenezer) forint feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes jogelődje a Hivatalos Értesítőben 2013. április 15. napján megjelent, az új felszámolói névjegyzék felállítására irányuló pályázati felhívásra pályázatot nyújtott be. Az alperes jogelődje a 2013. december 13. napján kelt FNJ/130-2/2013. számú határozatával (Ranghely-megállapító határozat) megállapította, hogy a felperesi jogelőd az új felszámolói névjegyzékbe való felvételre irányuló pályázata alapján a 344 benyújtott pályázatból a 134. rangsorhelyen végzett, így - a pályázati felhívás 1. pontjában rögzített keretszámra (130) figyelemmel - az új felszámolói névjegyzékbe nem került felvételre. A határozat indokolása szerint a felperesi jogelőd pályázata a maximálisan elérhető 170 pontból 144 pontot ért el, ezáltal a névjegyzékhez szükséges ponthatárt elérte. Tekintettel arra, hogy 144 pontot több pályázó pályázata is elért, a keretszám betartása érdekében a felszámolók névjegyzékéről

szóló 114/2006. (V. 12.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 3. § (5) bekezdése, valamint a pályázati felhívás 6. pont második mondata alapján az azonos pontszámmal rendelkező pályázók között közjegyző jelenlétében sorsolással történt a sorrend kialakítása.

[2] Az alperesi jogelőd a 2014. február 10. napján hozott FNJ/300/2013. számú határozatával (Törölő határozat) a felperesi jogelődöt, mint volt felszámoló szervezetet a határozat meghozatala napján érvényes felszámolói névjegyzékből, az új felszámolói névjegyzék felállításával egyidejűleg, 2014. február 15. napi hatállyal törölte, ezzel egyidejűleg a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 27/A. § (6a) bekezdése szerinti hatósági nyilvántartásba vette.

[3] A felperesi jogelőd keresete alapján eljárva a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2015. március 19. napján meghozott 16.K.31.521/2014/17. számú jogerős ítéletével az FNJ/130-2/2013. számú (Ranghely-megállapító) határozatot, a 2015. december 10. napján meghozott 15.K.33.357/2015/3. számú ítéletével az FNJ/300/2013. számú (Törölő) határozatot hatályon kívül helyezte és az alperes jogelődjét új eljárásra kötelezte.

[4] Az alperesi jogelőd a megismételt eljárásban a 2016. július 26. napján meghozott FNVH/6685-5/2016-NFM. számú határozatával (Ranghely-megállapító határozat) megállapította, hogy a felperesi jogelőd pályázata az új felszámolói névjegyzékbe való felvételhez a maximálisan adható 170 pontból 133 pontot ért el, így az új felszámolói névjegyzékbe történő felvételhez szükséges alsó ponthatárt (144 pont) nem érte el.

[5] Az alperesi jogelőd a 2016. szeptember 8. napján kelt FNVH/21092/2016-NFM. számú határozatával (Törölő határozat) a felperes jogelődjét a 2014. február 15. napjáig hatályos felszámolói névjegyzékből törölte. Határozatának indokolásában a Korm. rendelet 5. § (1) bekezdésének e) pontjára és (2) bekezdésére hivatkozott. Rögzítette, hogy 2016. augusztus 15. napján az utolsó, az új felszámolói névjegyzékbe történő felvétel tárgyában lefolytatott megismételt eljárásban hozott határozat is jogerőre emelkedett, 2016. augusztus 18. napján hivatalból új eljárást indított a felperesi jogelőd felszámoló névjegyzékből való törlésére. Határozatában hivatkozott az FNVH/6685-5/2016-NFM. számú határozatra, amelyben a felperesi jogelődnek az új felszámolói névjegyzékbe való felvételére irányuló kérelmét ismételt elutasította.

[6] A felperesi jogelőd keresetet terjesztett elő az alperesi jogelőd FNVH/6685-5/2016-NFM. számú határozatának bírósági felülvizsgálata iránt. A kereset alapján eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2017. június 13. napján kelt 15.K.33.400/2016/11. számú ítéletében az alperesi jogelőd 2016. július 26. napján kelt FNVH/6685-5/2016-NFM. számú határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. Az alperesi jogelőd felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria a 2018. október 10. napján hozott Kfv.II.37.820/2017/10. számú végzésében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.K.33.400/2016/11. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új

eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Az így elrendelt megismételt eljárásban a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 15.K.30.293/2019/5. számú ítéletével a felperesi jogelőd keresetét elutasította, az ítéletet a felperesi jogelőd felülvizsgálati kérelmére eljárva a Kúria a Kfv.IV.37.777/2019/6. számú ítéletével hatályában fenntartotta.

A kereseti kérelem és az ellenkérelem

[7] A felperesi jogelőd keresetét terjesztett elő az FNVH/21092/2016-FNM. számú határozat bírósági felülvizsgálata iránt, kérte annak hatályon kívül helyezését, továbbá pernyertessége eseteire perköltséget igényelt. Álláspontja szerint a határozat az ügy érdemére kihatóan, súlyosan jogszabálysértő, a Korm. rendelet 5. § (1) bekezdésének e) pontjába és (2) bekezdésébe ütközik. A Korm. rendelet 5. § (2) bekezdése tekintetében kifejtette, hogy azt véleménye szerint akként kell értelmezni, hogy a határozat nem tekinthető jogerősnek, illetőleg lezártnak, amennyiben a pályázat értékelése tárgyában hozott határozat ellen keresetet nyújtanak be. Erre figyelemmel nem kerülhetett volna sor az új névjegyzék felállítására a felperes és a többi hasonló helyzetben lévő pályázó peres eljárásainak befejezéséig. Rámutatott, hogy az FNVH/6685-5/2016-NFM. számú határozat bírósági felülvizsgálata iránt keresetlevelet nyújtott be, így a hatályos felszámolói névjegyzékből való törlésre nem kerülhetett volna sor. Megjegyezte továbbá, hogy az alperesi határozat rendelkező része rögzítette, hogy a törléssel érintett névjegyzék 2014. február 15. napjáig volt hatályos, így egy már nem hatályos névjegyzékből törölték, miközben a Korm. rendelet 5. § (2) bekezdéséből következően a törlésre az új névjegyzék jogszerű felállításával egyidejűleg kerülhet sor, a Korm. rendelet nem biztosított lehetőséget egy hatályos és egy nem hatályos névjegyzék párhuzamos létezésére.

[8] Az alperesi jogelőd az ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását, a közigazgatási határozatban foglaltakat fenntartotta.

Az elsőfokú ítélet

[9] Az elsőfokú bíróság a 2021. szeptember 21. napján kelt 17.K.705.235/2021/5. számú jogerős ítéletében a keresetét elutasította, mivel azt nem ítélte megalapozottnak. A jogerős ítélet indokolásában a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: 1952. évi Pp.) 339. § (1) bekezdésére, valamint 324. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 164. § (1) bekezdésére hivatkozva rögzítette, hogy a felperes a rá háruló bizonyítási teher ellenére nem igazolta kétséget kizáró módon, hogy a közigazgatási határozat az ügy érdemére kihatóan jogszabálysértő lenne. Megállapította, hogy a ranghely-megállapítás tárgyában folytatott eljárás akként zárult le, hogy a felperes új felszámolói névjegyzékbe való felvételre irányuló kérelme elutasításra került, mivel a pályázata nem érte el a 144 pontos ponthatárt. Rögzítette, hogy a kérelem elutasítására tekintettel az alperes más jogszerű döntést nem hozhatott, minthogy a felperest törölte a felszámolói névjegyzékből, amelyre a jelen per tárgyát képező FNVH/21092/2016-NFM. számú határozattal került sor. Az ítélet

indokolásában foglaltak szerint az alperes így nem sértette meg a Korm. rendelet 5. § (1) bekezdés e) pontját és (2) bekezdését sem. A Korm. rendelet 5. § (2) bekezdés tekintetében kiemelte, hogy a felperes értelmezése téves, az új névjegyzék felállítására irányuló eljárásokat lezáró utolsó határozat jogerőre emelkedése alatt ugyanis a bírósági felülvizsgálati eljárások befejeződését nem kell érteni, a Korm. rendelet ezen rendelkezése egyértelműen a határozatoknak a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) szerinti jogerőre emelkedésére utal. Megjegyezte, hogy a Korm. rendelet hivatkozott rendelkezésének 2018. június 26. napjától hatályos szövege is ezt az értelmezést támasztja alá, mivel az utolsó határozat „véglegessé válásáról” rendelkezik, amely egyértelművé teszi, hogy a közigazgatási határozat véglegességét jelenti, a Ket. helyébe lépő, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) jogorvoslati rendszere szerint azt az időpontot, amikor a hatóság a döntést már nem változtathatja meg, azonban ellene bírósági felülvizsgálatnak még helye van. Az alperes tehát jogszerűen járt el azáltal, hogy a törlés iránt hivatalból új eljárást indított, amelyben a Korm. rendelet 5. § (1) bekezdés e) pontjának és (2) bekezdésének kógens rendelkezései alapján a törlésről rendelkező határozatot hozott.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[10] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereseti kérelemnek megfelelően az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, továbbá az alperes perköltségben marasztalását 250.000 forint + áfa összegben. A felülvizsgálati kérelem indokaként hivatkozott arra, hogy a per tárgyát képező közigazgatási határozat 2016. szeptember 8. napján kelt, azonban megismételt eljárásról van szó és az első Törölő határozat kelte 2014. február 10. napja. Az akkor hatályban volt Ket. 2. § (1) és (2) bekezdése szerinti alapelvek - törvény előtti egyenlőség, indokolatlan megkülönböztetés és részrehajlás tilalma -, valamint a Ket. 4. § (1) bekezdése szerinti tisztességes ügyintézéshez való jog követelményét érvényesíteni kell, a megismételt eljárásban is az első eljárás megindításakor hatályos szabályokat kell alkalmazni, tehát a pályázatokat azonos jogszabályok alapján kell elbírálni, továbbá a Korm. rendelet 5. § (2) bekezdésének sem alkalmazható a módosított rendelkezése.

[11] A felperes a felülvizsgálati kérelem indokai körében rámutatott arra is, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletben hivatkozott a Kúria Kfv.IV.37.777/2019/6. számú ítéletére, azonban az 2020. május 12. napján kelt, így az a keresettel támadott határozat meghozatalakor még nem volt ismert a peres felek számára. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a kúriai ítélet alapján az alperes nem hozhatott volna más határozatot. Előadta továbbá, hogy a Korm. rendelet 5. § (2) bekezdésére tévesen hivatkozott az elsőfokú bíróság, annak az eredeti szövegét kell alkalmazni, míg a jogerős ítéletben által hivatkozott módosítást a 108/2018. (VI. 25.) Korm. rendelet iktatta be, az nem alkalmazható. Az alperes sem azt alkalmazta, egyértelműen a módosítás előtti szöveget idézi a határozatában. Ugyanakkor a Korm. rendelet 5. § (1) bekezdés e) pontját és (2) bekezdésnek új szövegét is tévesen értelmezi, illetve alkalmazza az elsőfokú bíróság, mivel az alperes nem dönthetett volna az eljárás bíróság általi lezárásig, azaz a benyújtott kereset elbírálásáig. Kifejtette továbbá, hogy a törlő határozatok is az új névjegyzék felállításával kapcsolatban született határozatok, így nézete szerint a Korm. rendelet 5. § (2)

bekezdésének módosított szövege önmagával is ellentétben áll. Sérelmezte továbbá, hogy a közigazgatási határozat egy egyszerű kijelentésen kívül semmilyen információt nem tartalmaz arra nézve, hogy az általa utolsónak tekintett határozat pontosan melyik határozatot jelenti, milyen ügyben, milyen ügyszámon született, melyek azok az adatok, amelyek alapján megállapítható a véglegessé válás időpontja, így a tényállás hiányos. Rámutatott, hogy a Korm. rendelet új szabályai alkalmazhatóságának elfogadása esetén annak sem felel meg az alperes határozata, mivel rendelkezni kell a törlés időpontjáról, amely az új névjegyzék felállításának időpontjával egyezik meg, azonban a határozat a törlés időpontját nem tartalmazza.

[12] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú ítélet hatályában fenntartását kérte az 1952. évi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján. Álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem megalapozatlan. Rámutatott arra, hogy a Korm. rendelet 5. § (2) bekezdésének rendelkezése 2013. április 13. napja és 2018. június 26. napja között nem módosult, így mind az első eljárás, mind a megismételt eljárás megindításakor ugyanazt a rendelkezést tartalmazta, a jogerős ítéletben a bíróság az e rendelkezésnek való megfelelést vizsgálta, a 2018. évi módosításra csak az értelmezés indokolása során utalt. Előadta továbbá, hogy a Kúria Kfv.IV.37.777/2019/6. számú ítéletére a jogerős ítélet az FNVH/6685-5/2016-NFM. számú határozat jogszerűsége körében utalt, nem akként hivatkozott rá, hogy az alapján hozott az alperes határozatot. Kifejtette, hogy helytálló a Korm. rendelet 5. § (2) bekezdésének értelmezése körében a jogerős ítélet indokolása, mivel a rendelkezés egyértelműen a Ket. szerinti jogerőre emelkedésre utal. A közigazgatási határozat tényállására irányuló érvek kapcsán rámutatott egyrészt arra, hogy az 1952. évi Pp. 270. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítéletre vonatkozhat, nem pedig a közigazgatási határozatra, emellett kifejezetten visszautasította, hogy határozata hiányos lenne, továbbá rögzítette, hogy a perben a felperes erre nem hivatkozott.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A felperes felülvizsgálati kérelme - a következők szerint - nem alapos.

[14] A Kúria az 1952. évi Pp. 275. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezések helyes értelmezésével érdemben helytálló határozatot hozott. A felperes felülvizsgálati érveivel összefüggésben a Kúria a következőket emeli ki.

[15] A felperes által a Ket. 2. § (1) és (2) bekezdése, valamint 4. § (1) bekezdése szerinti alapvető rendelkezések körében kifejtett hivatkozás - a felülvizsgálati kérelemben rögzítettek szerint - a pályázatok azonos jogszabályok alapján történő elbírálására vonatkozik. Ezzel összefüggésben a Kúria kiemeli, hogy a jelen per tárgyát nem a pályázat elbírálása alapján

hozott ranghely-megállapító határozat, hanem az azt követően kelt törlő határozat képezi, ez utóbbi keretében pedig a pályázatot értékelni már nem kellett, mindössze a ranghely-megállapító határozat szerinti eredmény figyelembevételére került sor. Az alperes ezáltal a jelen per tárgyát képező törlő határozat meghozatala során a pályázatok azonos jogszabályok alapján történő elbírálásának követelményét nem sérthette meg. Azt pedig, hogy a megismételt eljárásban a ranghely-megállapítása tárgyában hozott határozat során a felperesi jogelőd pályázatának az elbírálása megfelelt-e a Ket. 2. § (1) és (2) bekezdésében, valamint 4. § (1) bekezdésében foglalt alapelvi rendelkezéseknek - a Ket. hivatkozott rendelkezéseire is alapított felülvizsgálati kérelem folytán - a Kúria a Kfv.IV.37.777/2019/6. számú ítéletében már megvizsgálta.

[16] A felszámolói névjegyzékből való törlés során az alperes a Korm. rendelet 5. § (1) bekezdés e) pontjában és (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseket alkalmazta, a felperesi jogelőd tekintetében törlő határozatot az alapeljárásban 2014. február 10. napján, a megismételt eljárásban 2016. szeptember 8. napján hozott. A törlő határozatok meghozatala során a Korm. rendelet 5. § (1) bekezdés e) pontjának és (2) bekezdésének alkalmazott rendelkezése - miként arra az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében rámutatott - az alapeljárás és a megismételt eljárás során változatlan tartalommal bírt. A Korm. rendelet 5. § (1) bekezdésének e) pontja a 169/2012. (VII. 20.) Korm. rendelet folytán 2012. július 28-ai hatállyal, míg az 5. § (2) bekezdése a 113/2013. (IV. 12.) Korm. rendelet által 2013. április 13-ai hatállyal módosult, azt követően a 2014. február 10. napja és 2016. szeptember 8. napja között eltelt időben a Korm. rendelet hivatkozott rendelkezéseinek tartalma nem változott. Az alapeljárás és a megismételt eljárás közötti időintervallumban bekövetkezett konkrét jogszabálmódosítást maga a felperes sem nevezett meg. Az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletében utalt ugyan a Korm. rendelet 5. § (2) bekezdésének 2018. június 26. napjától hatályos rendelkezésére, amely utalással mindössze a Korm. rendelet 5. § (2) bekezdésének helyes értelmezését támasztotta alá, de olyan megállapítást nem tett (a közigazgatási határozat meghozatalának 2016. szeptember 8-ai időpontjára figyelemmel nem is tehetett), hogy a Korm. rendelet 2018. június 26. napján hatályos rendelkezését kellett volna alkalmazni. Az alperes mind az alapeljárásban, mind a megismételt eljárásban a Korm. rendelet azonos normatartalmú rendelkezéseit alkalmazta, ettől eltérő elvárást a jogerős ítélet nem fogalmazott meg, így a Ket. alapelvi rendelkezéseinek sérelme nem áll fenn, indokoltan megkülönböztetés, vagy részrehajlás nem valósult meg, a tisztességes ügyintézéshez való jog biztosított volt.

[17] A Kúria úgy értékelte, hogy a Kfv.IV.37.777/2019/6. számú ítéletre alapított hivatkozás sem támasztja alá a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát. A jogerős ítélet olyan megállapítást nem tartalmaz, hogy az alperes a Kfv.IV.37.777/2019/6. számú kúriai ítélet alapján nem hozhatott volna más határozatot, s ez az összefüggés az időbeliség miatt fenn sem állhat, mivel a törlő határozat 2016. szeptember 8. napján, a kúriai ítélet 2020. május 12. napján született. Tény, hogy a jogerős ítélet utal a Kfv.IV.37.777/2019/6. számú ítéletre, de az FNVH/21092/2016-NFM. számú közigazgatási határozat jogszerű voltát nem a hivatkozott kúriai ítéletből vezeti le, hanem a pályázat eredményéből („[24] Tekintettel arra, hogy a felperes pályázata tehát nem érte el a 144 pontos ponthatárt, ezért kérelme elutasításra került, az alperes más jogszerű döntést nem hozhatott, minthogy a felperest törölte a felszámolói névjegyzékből, amire az FNVH/20192/2016-NFM. számú közigazgatási határozattal került sor.”).

[18] A felperes által a felülvizsgálati kérelemben a Korm. rendelet 5. § (2) bekezdése körében kifejtett érvelés sem alapos. A Korm. rendelet 5. § (2) bekezdésének értelmezésével összefüggésen a Kúria elsőként azt rögzíti, hogy az Alkotmánybíróság a 33/2014. (XI. 7.) AB határozatában a Korm. rendelet 5. § (2) bekezdésére kiterjedő indítványt - annak indokolásbeli hiányossága folytán - nem vizsgálta. Emellett a Kúria rámutat arra, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság más ügyekben hozott ítéleteiben, ahol felügyeleti jogkörben hozott határozatok képezték a per tárgyát, a Korm. rendelet 5. § (2) bekezdése kapcsán kifejtette az anyagi és az alaki jogerő, valamint a végrehajthatóság és a megváltoztathatatlanág, ezáltal a véglegesség mibenlétét érintő álláspontját, amely ítéleteket a Kúria felülvizsgálati eljárásban ugyan felülvizsgált (Kúria Kfv.III.37.403/2016/7. és Kfv. VI.37.404/2016/11. számú határozatai), azonban a jelen perben vitatott kérdést nem érintette, a felülvizsgálat más irányú volt. A hivatkozott kúriai határozatok a jogerős közigazgatási határozat végrehajthatóságával összefüggésben jutottak arra a következtetésre, hogy egy törlésről rendelkező - jogot visszavonó - határozat esetén a bíróság által történt végrehajtás felfüggesztése folytán a visszavont jog megilleti a felperest, azaz a nyilvántartásba a felperest vissza kell jegyezni legalább a per befejeződéséig, miként arra is rámutattak, hogy nemcsak a végrehajtás felfüggesztése képezi akadályát a törlés fenntartásának, hanem az is, hogyha hatályon kívül helyezés folytán nem is létezik már olyan határozat, aminek alapján a felperes a nyilvántartásból törölhető. Ezen ügyek alapeljárásban hozott ranghely-megállapító és törlő határozatokat érintenek, amelyek viszonylatában a jelen per tárgyát képező törlő határozathoz képest fennállt olyan többlettényállási elem - egyrészt a peres eljárás során a végrehajtás felfüggesztéséről rendelkező jogerős bírósági határozat, másrészt a ranghely-megállapító határozat hatályon kívül helyezése - amely alapvetően befolyásolta a végrehajthatóság és a véglegesség kérdésének a megítélését.

[19] A fent megjelölt kúriai ítéletekből az következik, hogy a jogerős közigazgatási határozat kötőerejét a bíróság végrehajtás felfüggesztése tárgyában hozott döntése áttöri, a jogerős közigazgatási határozat végrehajtását átmenetileg megakasztja, ugyanis a közigazgatási döntés ellen biztosított jogorvoslati jog, a bírósági eljárás nem üresíthető ki. Azáltal azonban, hogy a végrehajtás felfüggesztése a jogerős közigazgatási határozat végrehajthatóságára kihat, nem írja felül a Ket. azon rendelkezését, miszerint a közigazgatási döntés jogerős, hanem azt eredményezi, hogy a jogerő és a végrehajthatóság elválík egymástól.

[20] A Korm. rendelet 5. § (2) bekezdése vonatkozásában a jogerős ítélet utal ugyan 2018. június 26. napjától hatályos szövegre, ezt azonban nem, mint alperes által alkalmazandó rendelkezést hivatkozta, hanem azt támasztotta alá, hogy a jogerőre emelkedést (amely kifejezés az Ákr. rendelkezéseire figyelemmel 2018. június 26. napjától „véglegessé válás”-ként jelenik meg a normaszövegben) a közigazgatási eljárás szabályrendszerében kell értelmezni, s a közigazgatási határozat jogerőssé válását nem befolyásolja, hogy ellene bírósági felülvizsgálatnak van helye. Az elsőfokú bíróság által alkalmazott értelmezés helyes, ugyanis a Ket. szabályozási rendszerében - a Ket. 73/A. § (1) bekezdés c) pontjának rendelkezése alapján - a hatóság elsőfokú döntése jogerőssé válik, ha fellebbezésnek nincs helye. A ranghely-megállapító határozat ellen igénybe vett jogorvoslat a Ket. 109. §-ában

szabályozott bírósági felülvizsgálat, amelynek jogerős közigazgatási döntéssel szemben van helye.

[21] A Korm. rendeletnek a határozat meghozatalakor hatályos 5. § (1) bekezdés e) pontja értelmében a felszámoló névjegyzékét vezető hatóság a felszámoló szervezetet törli a névjegyzékből az új névjegyzék felállítására irányuló eljárások lezárásakor, a (2) bekezdés szerinti módon, amennyiben a felszámoló szervezetnek az új névjegyzékbe való vételére nem kerül sor. A Korm. rendelet 5. § (2) bekezdése úgy rendelkezett, hogy „Az új névjegyzék felállítására irányuló eljárásokat lezáró utolsó határozat jogerőre emelkedésével egyidejűleg kell határozatot hozni azon felszámoló szervezetek névjegyzékből való törléséről, amelyeknek az új névjegyzékbe vételére nem került sor. A határozatban a törlés időpontja megegyezik az új névjegyzék felállításának időpontjával.”. A Kúria hangsúlyozza, hogy az új névjegyzék felállítására irányuló eljárás a pályázatok eredményéről rangsor-megállapítás tárgyában hozott közigazgatási határozatokkal zárult, a közigazgatási eljárásoknak nem képezi részét az egyes közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata folytán indult peres eljárás. Kétségtelen, hogy jogdogmatikai szempontból különbség van a határozatok alaki és anyagi jogereje, végrehajthatósága, végrehajthatatlansága, megváltoztathatósága és megváltoztathatatlansága, ezáltal véglegessége között, amely különbségtételek azonban nem eredményezhetik a közigazgatási eljárás és a peres eljárás olyan egybefüggő minősítését, amely folytán elenyészik az a tény, hogy a közigazgatási eljárásban hozott közigazgatási határozat jogerőre emelkedése a Ket. irányadó rendelkezései szerint a bíróság felülvizsgálati iránti kérelem benyújtását megelőzően bekövetkezett. Emellett ki kell emelni azt is, hogy a Korm. rendelet 5. § (2) bekezdése ilyenféle megkülönböztetést nem tett, bírósági határozat nevesítése hiányában pedig egyszerűen a közigazgatási eljárásokat lezáró utolsó határozat - amely közigazgatási eljárás viszonylatában közigazgatási határozatot jelent - jogerőre emelkedését juttatta kifejezésre, ez esetben pedig a Ket. rendelkezései szerinti jogerő a releváns. A közigazgatási eljárás nem mosható össze a jogerős közigazgatási határozat ellen biztosított jogorvoslati eszköz, a bírósági felülvizsgálat igénybevétele folytán indult peres eljárással. A közigazgatási eljárás a jogerős közigazgatási határozattal lezárul, az ellene indított per már nem a közigazgatási ügy elbírálására, hanem a jogerős közigazgatási határozat jogszerűségének a vizsgálatára folyik. Az elsőfokú bíróság tehát a jogerős ítéletében helyes értelmezés mentén fejtette ki, hogy az új névjegyzék felállítására irányuló eljárásokat lezáró utolsó határozat jogerőre emelkedése alatt a Ket. szerinti jogerő beálltát, azaz azt az állapotot kell érteni, amikor a hatóság a döntést már nem változtathatja meg, azonban ellene még bírósági felülvizsgálatnak van helye.

[22] A Kúria a fentiek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének [23] pontjában foglaltakat annyiban kiegészíti, hogy az a ranghely-megállapítás tárgyában hozott határozat jogszerűségének vizsgálatára folyamatban volt peres eljárás befejezését rögzíti, amely nem azonos a Korm. rendelet 5. § (2) bekezdése szerinti, az új névjegyzék felállítására irányuló eljárások lezárásával. A ranghely-megállapítás tárgyában hozott határozat bírósági felülvizsgálata eredményének annyiban van jelentősége, hogy a jogerős közigazgatási döntés bírósági felülvizsgálata során nem következett be olyan körülmény, amely akadályát képezné a törlés fenntartásának. Az alperesnek helyesen a közigazgatási eljárások jogerős befejezésére kellett figyelemmel lenni, amely az új névjegyzék felállítására irányuló eljárás keretében a pályázatok elbírálásáról rendelkező, ranghely-megállapító határozatokat jelenti, mivel az új névjegyzéket a Ket. rendelkezései szerint jogerős ranghely-megállapító határozatok alapján

állították fel. Az elsőfokú bíróság is ezt az értelmezést fejtette ki jogerős ítéletében, amely értelmezés helyességét a felperes felülvizsgálati kérelme nem cáfolja.

[23] A közigazgatási határozat tényállására irányuló felperesi érvek kapcsán az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében helytállóan mutatott rá, hogy a felülvizsgálati kérelem az 1952. évi Pp. 270. § (2) bekezdése értelmében a jogerős ítéletre vonatkozhat, továbbá, hogy a közigazgatási határozat tekintetében tett felperesi hivatkozások a kereseti kérelem kereteit meghaladják. Mindezek okán a felperes által a közigazgatási határozat kapcsán kifejtetteket a Kúriának jelen felülvizsgálati eljárás keretei között érdemben vizsgálnia nem kellett.

[24] A fentiekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet az 1952. évi Pp. 275. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján hatályában fenntartja.

A döntés elvi tartalma

[25] *A jogerős közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti peres eljárás nem képezi a közigazgatási eljárás részét, a közigazgatási határozat jogereje az arra vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján állapítandó meg. A Ket. szerinti bírósági felülvizsgálat - a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén - a jogerős közigazgatási döntéssel szemben biztosított jogorvoslati jogot.*

Záró rész

[26] A felülvizsgálati kérelmet a Kúria az 1952. évi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[27] A Kúria az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségének a megfizetésére az 1952. évi Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó 75. § (2) bekezdése, valamint 78. § (1) bekezdése alapján a peresztes felperest kötelezte, annak összegét a felülvizsgálati ellenkérelem elkészítésére figyelemmel állapította meg.

[28] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés d) pontja és 50. § (1) bekezdése szerint megállapított mértékű, az Itv. 62. § (1) bekezdés h) pontja értelmében feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket a peresztesnek minősülő felperes viseli.

[29] Az ítélet ellen a felülvizsgálatot az 1952. évi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt rendelkezés zárja ki.

Budapest, 2022. február 10.

Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k. a tanács elnöke; Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k. előadó bíró; Dr. Hajnal Péter s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő